Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26243
Copyright: Admont, Benediktinerstift

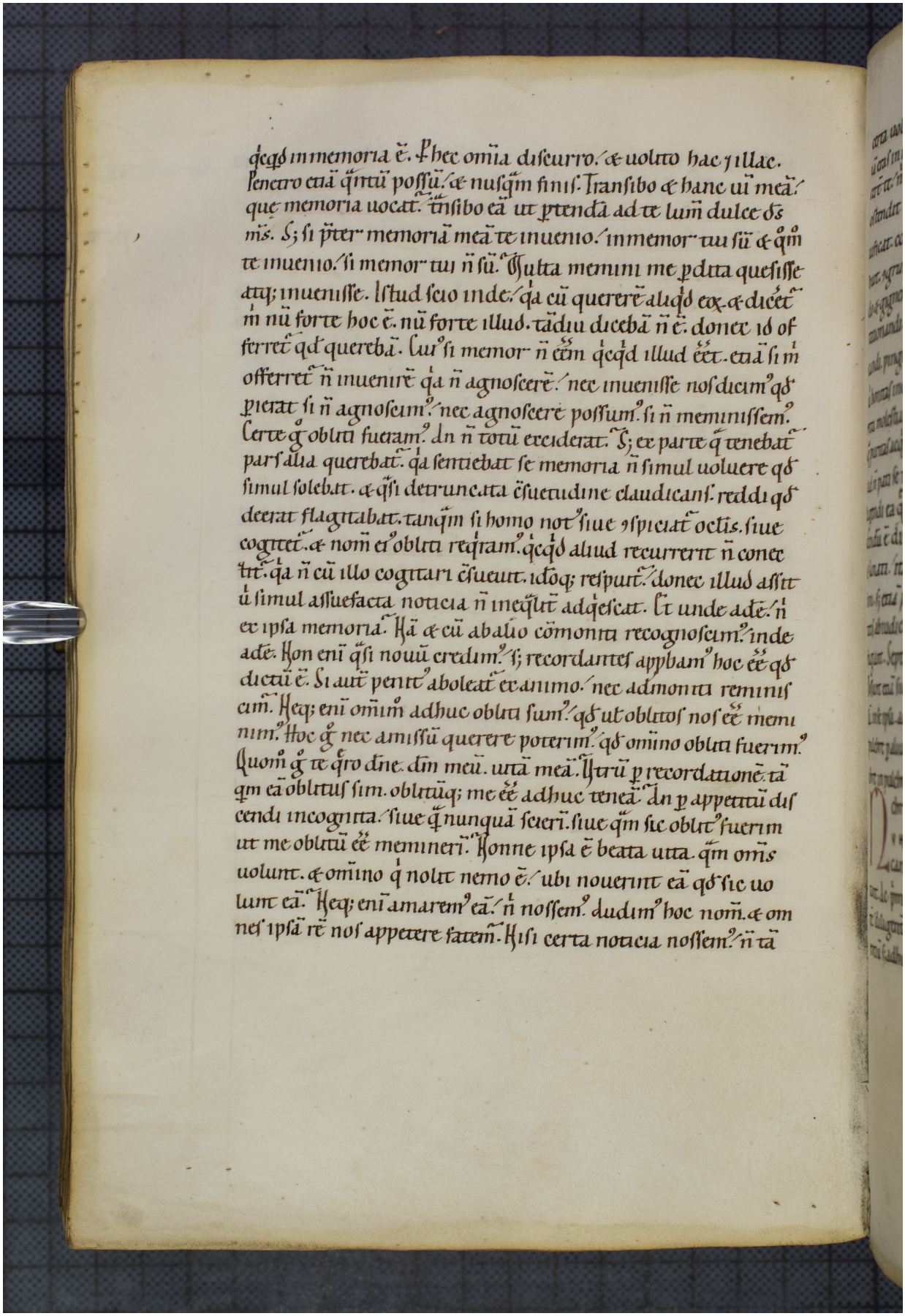

q̄cq̄d in memoria ē. Hæc omnia discurro. & uolito hac ꝗ illac.
penetro etiam q̄ntū possū. & nusq̄m finis. Transibo & hanc uim meam.
quę memoria uocat. transibo eam ut pretendam ad te lum̄ dulce ds
mis. Si si p̄ter memoriam meam te inuenio. in memor tui sū & q̄m
te inuenio. si memor tui n̄ sū. Multa memini me pdita quesisse
atq; inuenisse. Istud scio inde. q̄a cū quererem aliq̄d ex. & dicēt
m̄ nū forte hoc ē. nū forte illud. tādiu dicebam n̄ ē. donec id of
ferret qd̄ querebam. Cur si memor n̄ ēm q̄cq̄d illud eet. etiam si m̄
offerret n̄ inuenirem q̄a n̄ agnoscerem. nec inuenisse nos dicem qd̄
pierat si n̄ agnoscem. nec agnoscere possum. si n̄ meminissem.
Certe q̄ oblitus fueram. dn n̄ totū excideram. Si ex parte q̄ tenebat
pars alia querebat. q̄a sentiebat se memoria n̄ simul uoluere qd̄
simul solebat. & q̄si detruncata cōsuetudine claudicans. reddi qd̄
deerat flagitabat. tanq̄m si homo not̄ siue ꝗspiciat octis. siue
cogitet. & nom̄ ei oblitu requiram. q̄cq̄d aliud recurrerit n̄ conen
tur. q̄a n̄ cū illo cogitari cōsueuit. idoq; respuit. donec illud assit
ū simul assuefacta noticia n̄ inequitē adq̄escat. Ut unde adē. n̄
ex ipsa memoria. Ha & cū ab alio cōmonitu recognoscem. inde
adē. Non enim q̄si nouū credim. Si; recordantes approbam hoc ēē qd̄
dicitū ē. Si autē penitus aboleat ex animo. nec admonitu reminis
cam. Neq; enim omnim adhuc oblitus sum. qd̄ ut oblitos nos ēē memi
nim. Hoc q̄ nec amissū quererem poterim. qd̄ omino oblitus fuerim.
Quom q̄ te q̄ro dne. dm meū. uitam meam. Utrū p recordationē tā
qm ea oblitus sim. oblitūq; me ēē adhuc teneam. An p appetitū dis
cendi incognita. siue q̄ nunquam scierim. siue q̄m sic oblitus fuerim
ut me oblitū ēē memineri. Nonne ipsa ē beata uita. q̄m omnis
uolunt. & omino q̄ nolit nemo ē. ubi nouerint eam qd̄ sic uo
lunt eam. Neq; enim amarem eam. n̄ nossem. dudum hoc nom̄. & om
nes ipsam rē nos appetere fatem̄. Nisi certa noticia nossem. n̄ tā